

14) Første behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen og forskellige andre love. (10. klasse målrettede elever, som har behov for yderligere faglig kvalificering og uddannelsesafklaring for at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse).
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 28/2 2007).

15) Første behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser og forskellige andre love og om ophævelse af lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser og lov om landbrugsuddannelser. (Ungdomsuddannelse til alle).
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 28/2 2007).

Meddelelser fra formanden**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Medlem af Folketinget Mia Falkenberg (DF) har meddelt mig, at hun ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 13. marts 2007 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af Folketinget Mette Gjerskov (S), Torben Hansen (S) og Jytte Wittrock (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for bekæmpelse af undslupne mink i naturen.
(Beslutningsforslag nr. B 110).

Medlemmer af Folketinget Peter Skaarup (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Morten Messerschmidt (DF) og Hans Kristian Skibby (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb.
(Beslutningsforslag nr. B 111).

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af initiativer, der kan sikre et tryggere nateliv.
(Beslutningsforslag nr. B 112).

Medlemmer af Folketinget Morten Messerschmidt (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Christian H. Hansen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Hans Kristian Skibby (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at afholde folkeafstemning i tilfælde af søjlespring mellem EF- og EU-traktaterne.
(Beslutningsforslag nr. B 113).

Medlemmer af Folketinget Per Clausen (EL), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Line Barfod (EL) og Rune Lund (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til fødevarerministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil tage, efter at EF-Domstolen har afgjort, at bopælspligten på landbrugsejendomme strider mod EU-retten?«
(Forespørgsel nr. F 35).

Kulturudvalget har afgivet beretning om bygningsbevaringsindsatsen i Danmark og en plan for fremtiden.
(Beretning nr. 2)

Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget for Forretningsordenen har afgivet beretning om skattefradragssagen.
(Beretning nr. 3)

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget integrationsministeren og familie- og forbrugerministeren.

Til integrationsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Steen Gade

Morten Østergaard

Jørgen Arbo-Bæhr

Til familie- og forbrugerministeren er anmeldt følgende spørgere:

Mette Gjerskov

Kirsten Brosbøl

Pernille Vigsø-Bagge

Ønsker flere at tilmelde sig som spørgere (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil spørgerne få ordet i den rækkefølge, der er nævnt, og den første er hr. Steen Gade til integrationsministeren. Værsgo.

Spm. nr. US 90

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne bede integrationsministeren uddybe de udtalelser, hun har givet til Information i dag, om, at Danmark fortsat forhandler med de irakiske myndigheder om at få en aftale om tvangshjemsendelse.

Kl. 13.05

Så vil jeg spørge integrationsministeren, om det virkelig er regeringens prioritering, at i en situation, hvor 2 millioner mennesker er flygtet ud af Irak og 1 million er flygtet internt i Irak, er det vigtigste, man kan foretage sig lige nu, at forhandle om en tvangshjemsendelse.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Når det gælder den samlede regering, er der skam mange prioriteringer, og det tror jeg egentlig også hr. Steen Gade udmærket ved. Bl.a. har regeringen jo besluttet at afsætte 100 mio. kr. til at hjælpe i nærområdet og også hjælpe de internt fordrevne i Irak. Når det gælder mig som integrationsminister, har jeg selvfølgelig et ansvar for at lave nogle fornuftige tilbagevendingsaftaler for de mennesker, som har fået afslag på ophold her i landet, men det er jo ikke

ensbetydende med, at Danmark og regeringen ikke i øvrigt har fuld fokus på situationen i Irak.

Steen Gade (SF):

Så vil jeg spørge videre, om den afvisning, som Nordiraks udenrigsminister er refereret for i dagbladet Information i dag, ikke gør noget indtryk på integrationsministeren. Han er i hvert fald citeret for i avisen, at Iraks holdning er, at man vil samarbejde om enhver frivillig – jeg gentager: frivillig – tilbagesendelse. Det er jo en ren afvisning af den danske position, og det tyder på, at det, regeringen har gang i, er et enormt afpresningsforsøg over for de irakiske myndigheder.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det sidste kan jeg selvfølgelig afvise, men vi er altså i gang med drøftelser med Nordirak. Jeg kan godt forstå irakerne, for det er jo regeringens ønske, at der helst skal være tale om frivillige hjemrejser, og jeg ved, at irakerne også helst ser, at det bliver frivillig tilbagevenden. Men det behøver vi egentlig ikke forhandle så meget om, for i dag er det jo muligt at vende frivilligt hjem til Irak.

Steen Gade (SF):

Jeg kan forstå, at ministeren i hvert fald ikke afkræfter, at udenrigsministeren i Nordirak ikke mener, at man skal modtage tvangshjemsendte. Hvis vi har det på det rene, altså at myndighederne i Nordirak ikke er interesserede i det, er mit opfølgningsspørgsmål til ministeren: Hvorfor bruger regeringen så sine kræfter på det i stedet for på de ca. 600 irakiske flygtninge, vi har her i landet? Hvorfor bruger man ikke kræfterne på at få dem integreret og give dem en chance for at klare sig, så de ikke bliver mere og mere nedbrudt i de danske lejre?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg vil ikke stå her og begynde at drøfte igangværende forhandlinger, så det har jeg ikke yderligere kommentarer til.

Så vil jeg sige, at vi jo gør, hvad vi kan, for at støtte en tilbagevenden og også sikre, at flygtningene har nogle fornuftige vilkår, så længe de er her. Men der er altså nogle myndigheder, der afgør, hvem der kan få opholdstilladelse og asyl i Danmark, og hvem der ikke kan.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Steen Gade, sidste spørgsmål.

Steen Gade (SF):

Er ministeren ikke bange for, at når hun kører den linje, hvor alle kræfter åbenbart sættes ind på at prøve at presse og lokke de irakiske myndigheder til at sige ja, kan hun risikere at komme i akkurat den samme situation, som hun kom i med flygtningene fra Kosovo, som man til sidst sagde ja til? Det viste sig jo at være forkert, og som ministeren selv har sagt, kunne hun godt se, at der var nogle ting, der ikke var gået helt efter bogen.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Med hensyn til Kosovo var det UNHCR, der ændrede sit position paper, og derfor ændrede UNMIK, som også hører under FN, der har ansvaret i Kosovo, også sine retningslinjer. Der er ikke sendt nogen tvangsmæssigt tilbage til Kosovo, uden at det har været efter aftale med UNMIK.

I øvrigt er det mit klare indtryk, at der er et rigtig godt samarbejde mellem den irakiske regering og Danmark, bl.a. fordi vi er så aktive dernede med at hjælpe med at få genopbygget Irak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 91**Morten Østergaard (RV):**

Selv om ministeren ikke vil redegøre for handlingerne, er det jo åbenbart for enhver, at tvangshjemsendelse ikke er nært forestående, fordi det afvises af de kompetente irakiske myndigheder.

Kl. 13.10

Derfor står dette spørgsmål tilbage: Hvad gør man så med de mennesker, som sidder i de danske asylcentre på fjerde, femte, sjette år, som ikke kan tvangshjemsendes, og som ikke vil rejse hjem? Skulle nogle af dem have overvejet at gøre det, har de jo måttet konstatere, at nogle af dem, der har fået asyl og har forsøgt at vende frivilligt hjem, har altså trukket i den nødbremse, som er en del af repatrieringsordningen, og er vendt tilbage. En væsentlig del af dem, nemlig 50 pct., har valgt at sige: Nej, forholdene i Irak er altså ikke til det.

Derfor er spørgsmålet til ministeren: Er det ikke på tide at revidere udtalelserne om, at alle naturligvis bare kan vende hjem? Vi ved, at UN-

HCR ikke anbefaler det, vi ved, at mange af dem, der har forsøgt, er vendt tilbage til Danmark, og vi ved, at vi ikke kan få en aftale om tvangshjemsendelse med de kompetente myndigheder.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan ikke umiddelbart bekræfte de tal, hr. Morten Østergaard kommer med.

Hr. Morten Østergaard vil meget gerne lave en kobling til repatrieringsindsatsen. Jeg er helt med på den historie, der var i Information i går, men det er vigtigt at understrege, at repatrieringsindsatsen er et tilbud til dem, der har fået asyl. Den er et frivilligt tilbud, som man kan vælge at tage imod.

Vi har også haft nogle programmer for afviste asylansøgere, hvor der er givet økonomisk støtte til tilbagevenden, og det er der altså op mod 400 som har takket ja til og taget imod. I øvrigt er det jo ikke rigtigt, at det ikke er muligt at vende hjem til Irak. Så sent som i løbet af 2006 er irakere vendt frivilligt hjem til Irak.

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, det er stadig sværere at forstå for den almindelige dansker, at når millioner af mennesker er på flugt i Irak, og når millioner af internt fordrevne er flygtet ud af Irak, diskuterer vi, hvor længe vi skal holde 600 mennesker i Danmark tilbage i vores asylcentre år ud og år ind.

Koblingen bliver helt relevant, når man tager de seneste oplysninger. Jeg har forstået, at det er første gang, man har lavet en rapport af denne karakter, og man har konstateret, at en stor del af dem, der er vendt frivilligt tilbage til Irak, selv om de kunne være blevet i Danmark, fordi de har fået asyl, er vendt tilbage til Danmark igen, fordi forholdene ikke var sådan, at de mente, det var sikkerhedsmæssigt forsvarligt at blive dernede.

Spørgsmålet er: Hvad tænker man i Sandholmlejren eller i Avnstruplejren, når man hører, at de, der havde mulighed for at vende frivilligt tilbage, alligevel valgte at tage tilbage til Danmark efter at have været dernede? Hvad nu, hvis man kommer i en situation, hvor man ikke kan vende tilbage, hvis man har taget chancen? Spørgsmålet til ministeren er: Er det ikke på tide, at vi tager situationen i Irak alvorligt og siger, at de 600 mennesker ikke kan sidde de næste 5, 6, 7 år i et dansk asylcenter?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg deler til fulde bekymringen over afviste asylansøgere, som sidder i flere år i vores asylcentre, og derfor er der også fuld fokus på området hele tiden.

Jeg synes, det vil være interessant, hvad bl.a. det radikale svar vil være. Jeg mener ikke, at løsningen er at give opholdstilladelse i Danmark en bloc til en gruppe mennesker, fordi de ikke har respekteret det afslag, de har fået på asyl, og jeg kunne have lyst til at spørge hr. Morten Østergaard: Hvad skal jeg svare dem, der faktisk har respekteret afgørelsen og er rejst hjem, og hvad skal jeg sige til dem, der kommer i morgen?

Jeg synes, vi skal respektere det asylsystem, vi har, hvor Flygtningenævnet som sidste instans træffer afgørelserne. Det er faktisk sådan, at kun 2 af de 16 anmodninger om genoptagelse af asylsager, som Flygtningenævnet har behandlet indtil nu, har resulteret i, at der er givet asyl på baggrund af, jeg ved ikke hvad, så vores system virker. Der bliver kigget meget seriøst og individuelt på hver enkelt sag, og det synes jeg vi skal fastholde, for det system virker faktisk.

Morten Østergaard (RV):

Jamen integrationsministeren ved jo udmærket, hvad Det Radikale Venstre og andre partier ønsker at gøre ved den problemstilling, for forrige fredag diskuterede vi her i Folketingssalen vores forslag om højst 18 måneder i et dansk asylcenter, hvis man ikke kan tvangshjemsendes på grund af situationen i hjemlandet, og højst 6 måneder, hvis det er børnefamilier, der er tale om. Så det ved integrationsministeren godt.

Det, jeg må spørge om, er, om det ikke gør indtryk på den konservative udlændingeordfører, at en lang række personer og mails påpeger, at situationen altså ikke er værdig for det danske samfund. Millioner af mennesker er på flugt i Irak, og en stor del af dem, der har fået asyl, men vendte tilbage, fordi de gerne ville bidrage til genopbygningen eller bare gerne ville hjem, er kommet til Danmark igen og har sagt: Forholdene er simpelt hen ikke til det, vi er truet på vores sikkerhed.

Kl. 13.15

Alligevel siger ministeren, at de, der sidder oppe i Sandholm på fjerde, femte, sjette eller syvende år, må spille hasard med deres tilværelse og tage chancen, selv om de ikke har nogen nødbremse. Jeg synes, det er at se stort på de menneskers liv.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kan bare bemærke, at oppositionen med Det Radikale Venstre i spidsen i høj grad gør en masse krumspring for ikke at komme til at sige særlig for en hel gruppe, så sagerne ikke skal behandles individuelt. Realiteten i de forslag, som oppositionen kommer med, er, at der skal gives opholdstilladelse, og at alt andet skal sættes ud af kraft, og jeg synes, man skal sige det.

Regeringen mener, at den rigtige måde at håndtere spørgsmålet på er at fastholde, at vi har et uafhængigt system, der vurderer, om der er grundlag for asyl. Det virker, der er mulighed for at få genoptaget sin sag, hvis der er grundlag for det, og der bliver foretaget individuelle vurderinger. Men det er ikke holdbart, hvis det – som oppositionen ønsker – skal kunne udløse en opholdstilladelse, hvis man tilstrækkelig længe ignorerer et afslag, mens de, der respekterer det med det samme, ikke får det, de kom efter. Det synes jeg faktisk ikke er passende i et retssamfund, i hvert fald ikke efter min opfattelse.

Men det ændrer selvfølgelig ikke ved, at vi alle sammen er bekymrede over den situation, irakerne er i, og derfor må vi sørge for, at de har nogle ordentlige vilkår, så længe de er her. Men der har altså været en meget grundig behandling af deres sager, og i sidste ende har en uafhængig, domstolslignende instans, nemlig Flygtningenævnet, vurderet, om der er grundlag for at få asyl i Danmark eller ej.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Østergaard for et sidste spørgsmål.

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo noget forfærdeligt sludder fra integrationsministeren. Vi har jo fremsat et forslag, som er blevet behandlet her i Folketinget, og i det forslag findes bl.a. ordet opholdstilladelse, så vi er på ingen måde håndsky.

Det, der er problemet, er, at regeringens politik på området meget kort kan sammenfattes således, at regeringen forsøger at lokke dem, der har fået asyl, tilbage til Irak. Nu kan vi konstatere, at mange af dem vender tilbage til Danmark igen, fordi forholdene i Irak simpelt hen ikke er gode nok, og jeg synes, man burde sikre, at alle i hvert fald bliver oplyst om, at situationen forholder sig sådan, at mange af dem, der vender tilbage, kommer til noget, som er meget væsensforskelligt fra det, de fik at vide, inden de tog af sted.

Regeringen har et ønske om at ryge dem, som ikke kan tvangshjemsendes, men som har fået afslag, ud. De skal behandles så dårligt som muligt, så de alligevel får lyst til at vende hjem til det, de kan konstatere at folk i millionvis flygter fra på grund af bomber i hverdagen.

Det sidste, regeringen har gjort, er at forsøge at presse de ansvarlige myndigheder i Irak til at acceptere tvangshjemsendesaftaler. Man kan jo kun gisne om, hvad der indgår i de forhandlinger, men man må sådan set opsummere det sådan: Nogle skal lokkes hjem, andre skal ryges ud, og atter andre skal myndighederne i Irak presses til at tage imod. Det er bestemt ikke en værdig måde at føre politik på.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg må bare sige, at hr. Morten Østergaards beskrivelse intet har med virkeligheden at gøre. Jeg synes, det er ret fornemt, at vi her i Danmark har et generelt tilbud om en repatrieringsordning til folk, der er kommet hertil som flygtninge og har fået asyl. Hvis de skulle ønske at vende hjem, vil vi gerne støtte dem økonomisk, så det er et rigtig flot tilbud, som i øvrigt ikke bare gives til irakere. Det er en repatrieringsordning, som jeg synes vi kan være meget stolte af.

Med hensyn til behandlingen i øvrigt mener jeg, at den også er i orden. Når det drejer sig om at tage sine egne borgere tilbage er vi helt opmærksomme på, at Irak er i en særlig situation, og det forholder vi os også til. Men det grundlæggende princip om, at man skal tage imod sine egne borgere, kan jeg da ikke forestille mig at hr. Morten Østergaard kan være uenig i. Det er også det princip, der gælder som udgangspunkt i internationale konventioner. Man må selvfølgelig acceptere at tage imod sine egne borgere, hvis de ikke har lovligt ophold andre steder. Vi sørger bare for, at vi kun sender dem hjem, hvis vi har en aftale med det pågældende lands myndigheder, og der er ikke nogen, der bliver tvangshjemsendt til Irak, før vi har en fornuftig aftale på plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 92

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, vi skal prøve at komme lidt tættere på de mennesker, det handler om, og ikke snakke

så meget om systemer og om, hvad der fungerer, og hvad der ikke fungerer.

Kl. 13.20

I den forbindelse har jeg bemærket, at den oplussende diskussion om de afviste irakiske asylansøgere forhold har fået ministeren til at lade være med at forholde sig til den kritik, der f.eks. er kommet fra en lang række også borgerlige meningsdannere her i samfundet. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig, at ministeren forholdt sig til det åbne brev om, at vi skal kunne være os bekendt i Danmark. Har ministeren overhovedet ikke nogen refleksioner over de grundlæggende menneskelige holdninger, der er udtrykt i det åbne brev?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er ikke enig i, at vi ikke kan være vores indsats bekendt, for det kan vi, både når det gælder indsatsen i Irak, og når det gælder indsatsen herhjemme. Vi er en af de allerstørste bidragydere til hjælpen med genopbygning i Irak og til assistancen i nærområderne, hvor vi kan hjælpe mange flere.

Som sagt kan jeg godt forstå og deler sådan set bekymringen over, at vi har en gruppe mennesker her i landet, som er i den situation, de nu har været i gennem en årrække. Det bekymrer da os alle sammen. Men som sagt mener jeg ikke, at svaret er, at de 600 irakere får opholdstilladelse, fordi de tilstrækkelig længe har afvist at acceptere det afslag på asyl, de har fået. Det er ikke nogen holdbar løsning, og jeg ville ønske, at bl.a. de, der har sendt det åbne brev til mig, forholdt sig til, hvad vi skal sige til dem, der faktisk har respekteret afgørelsen om afslag og er rejst hjem, og hvad vi skal sige til dem, som kommer i morgen.

I Sverige, som følger en lidt anden linje, vurderer man, at Sverige i løbet af 2007 vil modtage op mod 20.000 irakiske asylansøgere, og det får selvfølgelig en effekt. Vi kan ikke sætte en osteklokke ned over og regne med, at nu har vi lige løst problemet med de 600 irakere, og så er det dejlig behageligt. Det får selvfølgelig en konsekvens, og jeg beder bare om, at man også forholder sig til den i samme åndedrag.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Problemet er jo, at ministeren stadig ikke forholder sig til de helt konkrete menneskelige problemer for de 600 afviste irakiske asylansøgere, som i dag har siddet i Danmark i 4, 5, 6, 7 år, og til disse menneskers skæbne.

Vi kan ikke bare løse disse menneskers problemer, siger ministeren. Men er ministeren fuldstændig tunghør over for, hvad det er for nogle flygtningeproblemer, der er skabt i forlængelse af Irakkrigen, og fuldstændig tunghør over for de 600 menneskers skæbne? Man kunne løse problemerne, hvis man gav dem en bedre mulighed for at fungere i det danske samfund, så længe de er her, sådan som det bliver sagt i det åbne brev.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Mener ministeren, at de mennesker, der har skrevet det åbne brev, har taget grundlæggende fejl? Det er jo det, der fremgår af det, ministeren siger. Det er dem, der ifølge ministeren er forkert på den, det er ministeren, der er rigtig på den, og systemet fungerer. Er det virkelig det, ministeren siger?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det her handler jo om holdninger, og når vi agerer i Folketinget, plejer jeg ikke at sige, at hr. Jørgen Arbo-Bæhrs holdninger er forkerte. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har nogle holdninger, og det samme gælder for dem, der har skrevet brevet til mig, men jeg er bare ikke enig i de holdninger.

Jeg forholder mig sådan set til de konkrete problemer. Det er en del af min opgave at forholde mig til, hvad vi kan gøre i Irak, og mange andre ansvarlige ministre er også med i arbejdet. Vi gør en rigtig stor indsats for at hjælpe med genopbygningen af Irak og hjælpe i nærområderne, der er ramt af flygtningestrømme, for her kan vi hjælpe mange flere.

Herhjemme forholder jeg mig løbende til situationen i asylcentre, og det har gjort, at vi sidste år indførte mulighed for aktivering og undervisning af dem, der samarbejder om deres hjemsendelse. Vi fik forbedret forholdene for børnene, vi har indført selvhushold på Avnsstrup, og det bliver nu også indført på Sandholm.

Sideløbende med at der er blevet mere rum og plads på centrene, er der også blevet plads til, at børnefamilierne har kunnet få flere kvadratmeter, og det er jeg faktisk rigtig godt tilfreds med, så jeg forholder mig skam til sagen og også til de enkelte skæbner. Men løsningen er ikke at give opholdstilladelse, fordi man tilstrækkelig længe har valgt at ignorere en afgørelse om afslag på asyl.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er faktisk meget glad for, at det enorme pres, der har været fra ikke mindst en lang række gode mennesker uden for Folketinget, har ført til, at selv ministeren er gået med til nogle små forbedringer for dem, der befinder sig på asylcentre. Der blev fundet penge til det, og det er al ære værd – glimrende! Men det løser bare ikke det grundlæggende problem: De 600 afviste irakiske asylansøgere, der har siddet i årevis på asylcentre og stadig sidder der, har problemer, og de problemer bliver ikke løst ved hjælp af selvhushold.

Ministeren siger, at hun ikke har set oppositionen fremlægge forslag til, hvad vi bør gøre, og hvad vi skal gøre. Hvad vil ministeren fremlagt? Jo, selvhushold på Sandholm. Er det, hvad ministeren kan tilbyde de mere end 600 mennesker?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er uenig i, at vi skal lade den enkelte afgøre, om vedkommende kan få opholdstilladelse i Danmark, i stedet for at det er de regler og rammer, vi vedtager her i Folketinget, der sammen med en uafhængig, domstolslignende instans skal afgøre, hvem der kan få opholdstilladelse.

Konsekvensen af oppositionens forslag er sådan set, at hvis man bare ignorerer en afgørelse tilstrækkelig længe, udløser det en opholdstilladelse, og det mener jeg ikke er hensigtsmæssigt. Til gengæld skal vi sørge for, at så længe de er her, lever de under nogle ordentlige vilkår, også selv om de ikke vil rejse hjem. Men forskellen mellem regeringen og oppositionen er jo, at oppositionen vil give opholdstilladelse til dem, som ikke vil rejse hjem. Man siger: Det kan godt være, I ikke vil respektere afslaget, men I får alligevel opholdstilladelse. Det mener jeg ikke er holdbart.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen det nytter altså ikke noget, at ministeren dækker sig ind under et uafhængigt, domstolslignende organ – det, der hedder Flygtningegenævnet – for det er jo baseret på lovgivning. Derfor er det ministerens ansvar.

Det er mig til stadighed en gåde, hvad det er, ministeren har at tilbyde de mennesker, der bliver behandlet uanstændigt, altså de 600 afviste asylansøgere. Der kan gøres mange ting for at give dem en bedre mulighed for at fungere i det danske samfund, så længe de er her, og en af mulighederne er midlertidig opholdstilladelse.

Men ministeren siger jo bare, at det har vi jo Flygtningenævnet til at afgøre, og så er den potte ude. Dermed bliver de mennesker ladet i stikken, hvis ministeren ikke vil andet.

Det er virkelig systemet først og menneskene sidst, men jeg kunne godt tænke mig, at ministeren bare prøvede at give nogle fremadrettede bud på, hvordan vi kommer videre med i det mindste at behandle de mennesker anstændigt, så længe de er i Danmark ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tiden er maksimalt 1 minut. Så er det ministeren.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr havde lyttet ordentligt efter, havde han hørt, at jeg sådan set indledte med at sige, at det først og fremmest er Folkeetinget, der fastlægger rammerne, og at også den domstolslignende instans Flygtningenævnet selvfølgelig opererer inden for dem. Jeg nævnte både, at vi har det politiske ansvar, og at vi har et uafhængigt system, sådan som vi skal have.

Jeg vil meget gerne stå inde for den indsats, vi gør. Vi ser hele tiden på, hvad er det for nogle forhold, vi byder de afviste asylansøgere i vores centre, det er der givet en lang række svar om, og i den tid, jeg har været integrationsminister, har vi lavet en række forbedringer.

Jeg mangler stadig, at oppositionen ikke bare forholder sig snævert til de 600, men også til konsekvensen af sin holdning. Hvad nu, hvis der ikke gives opholdstilladelse? Hvad er svaret til dem, der faktisk har respekteret en afgørelse fra Flygtningenævnet om afslag og derfor er rejst hjem? Hvordan vil hr. Jørgen Arbo-Bæhr se dem i øjnene? Og hvad er svaret til den irakiske asylansøger, der kommer i morgen? Der er måske ikke bare en enkelt, der vil nok være mange flere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til integrationsministeren. Vi går videre til familie- og forbrugerministeren, og den første spørger er fru Mette Gjerskov.

Spm. nr. US 93

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil bare spørge familie- og forbrugerministeren, om hun kender andre lande end Kina og nu måske Danmark, hvor regeringerne udtrykker en holdning til, hvor mange børn de enkelte familier skal have.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg er ikke så optaget af, om landene fastlægger, hvilket antal børn børnefamilierne skal have. Jeg har godt kunnet læse i pressen, at det ser ud, som om jeg mener, at alle familier i Danmark skal have tre børn, men det er jeg glad for at jeg kan dementere, for det kunne jeg aldrig drømme om at blande mig i. Jeg er sådan set fuldstændig ligeglad med, hvor mange børn familierne vælger at få.

KL 13.30

Det, der er vigtigt for mig, er, at familierne i et land som Danmark har mulighed for at få det antal børn, som de har lyst til. Jeg synes faktisk, at en god familiepolitik skal måles på, netop at man som børnefamilie ikke skal have nogen forhindringer eller nogen barrierer for at kunne få det antal børn, man har lyst til. Det er noget, jeg vil arbejde videre med, og det er noget, regeringen også er optaget af.

Vi har nedsat Familie- og Arbejdslivskommissionen. Det er efterhånden ved at være halvandet år siden, at kommissionen blev nedsat. Men nu er der ca. 2 måneder til, at de skal komme med deres forslag til, hvordan rammerne kan forbedres for de danske børnefamilier. Indtil da vil jeg tage rundt i landet og tale med børnefamilier og høre, hvad det er for nogle barrierer, de oplever derude.

Der er mange, der har det rigtig godt. Det ved jeg. Men vi ved allerede fra de foreløbige tal fra kommissionen, at der også er familier derude, som kunne tænke sig forbedringer.

Mette Gjerskov (S):

En af grundene til, at jeg spørger om det her, er jo, at det er min opfattelse, at ministeren kommer med en lang række hensigtserklæringer, uden at ministeren egentlig vil sætte konkret handling bag. Hvad er det, ministeren selv gør?

Hvad har ministeren gjort? Hvilke initiativer påtænker ministeren at iværksætte for at nå målet om tre børn pr. familie eller det ønskede antal børn, som familierne gerne vil have? Hvad er det for nogle helt konkrete initiativer, ministeren har tænkt sig at iværksætte?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

For cirka halvandet år siden nedsatte regeringen det, der hedder Familie- og Arbejdslivskommissionen. Det er en uafhængig kommission, der simpelt hen er blevet bedt om at analysere rammerne for de danske børnefamilier, og de er blevet bedt om at pege på, hvilke barrierer der kan være for at få en børnefamilie til at hænge sammen, for at få familieliv og arbejdsliv til at fungere i en travl hverdag. Der er som nævnt ca. 2 måneder til, at kommissionen kommer med sine forslag, og dem vil vi afvente i første omgang. Vi vil se, hvad de kommer frem til. Det er meget spændende. Jeg ved ikke, hvad der kommer, men jeg er meget spændt på at se, hvad de kommer med.

Indtil da vil jeg tage rundt i hele landet og tale med børnefamilier og høre, hvad de oplever som barrierer. Hvad kan være årsagerne til, at man måske fravælger at få det antal børn, man har lyst til? Hvad kan i det hele taget gøre, at man oplever, at man har en meget stresset hverdag?

Når Familie- og Arbejdslivskommissionen er kommet med sin rapport, fremlægger regeringen sin familiepolitiske redegørelse. Den skal vi komme med i maj måned. Derudover er vi i gang med en meget stor kvalitetsreform, hvor børn også er et meget stort tema. Så der sker utrolig meget.

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan forstå, at der sker utrolig meget, men ikke noget konkret. Der var ikke nogen konkrete bud. Det var sådan set også det, der var min bekymring, nemlig at vi her ser nogle politiske udmeldinger, som er fuldstændig luftige, og som er uden nogen konkret handling.

Her var der ikke nogen initiativer i forhold til antallet af børn. Hvad så med sagen om slik i børnehøjde? Der meldte ministeren også ud, at der nu måtte gøres noget, og at hun ville tage nogle initiativer. Jeg har for et par måneder siden indkaldt ministeren til et samråd, når der

var sket noget. Jeg har stadig væk ikke hørt noget i sagen. Har ministeren taget nogen initiativer i forhold til slik i børnehøjde?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg synes sådan set, at det, der sker på børneområdet her og nu, er meget konkret. Der har været nedsat en kommission, der simpelt hen er blevet bedt om at analysere alle rammer, der omgiver de danske børnefamilier. Af respekt for den kommission og det store arbejde, som de har lavet, skylder vi dem nu at vente de sidste 2 måneder, til de kommer med deres forslag. Så skal vi nok komme med konkrete bud på, hvad vi mener om forslagene.

Regeringen skal som sagt komme med en stor familiepolitisk redegørelse i maj måned, og jeg kan love fru Mette Gjerskov, at vi der vil komme med vores bud. Men nu afventer vi af respekt for kommissionen, hvad den kommer med af forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Mette Gjerskovs sidste spørgsmål.

Mette Gjerskov (S):

Det er sidste spørgsmål, og så gætter jeg næsten på, at jeg kan få samme svar på det sidste spørgsmål, nemlig at der ikke er noget konkret. For mit næste spørgsmål var jo så, hvad ministeren ville gøre i forhold til at sikre børn mad dagligt i daginstitutioner og skolemad, for her er ministeren også kommet med en masse udmeldinger om, at hun synes, det er en vældig god idé, men overhovedet ingen handling.

Mere kan jeg ikke nå i denne spørgetime, men altså, antallet af børn i de danske familier, skolemad i daginstitutioner og slik i børnehøjde er alle tre områder, hvor ministeren går ud og profilerer sig som den store forbrugerminister, der gerne vil gøre en hel masse ved de ting, og så er det alt sammen sandt til i en eller anden kommission, som vi måske hører noget fra om et par måneder. Hvordan kan ministeren gå ud med den slags udmeldinger uden at komme med nogen som helst konkret af handling? Ministeren er jo minister. Det er ministeren, der skal handle. Det skal jo ikke bare sendes i kommissioner. Hvis man kommer med en udmelding, må der da komme nogle konkrete handlinger. Hvad er det for nogle handlinger, vi kan forvente?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg synes sådan set, at det, jeg har nævnt her i dag, er meget konkret, men jeg gentager det gerne en gang til. Der har været nedsat en kommission, som er blevet bedt om at komme med en række konkrete forslag. Den har nu arbejdet i over et år med at analysere rammerne for de danske børnefamilier. Af respekt for de eksperter – jeg ved ikke, om det er en ny ekspertmodstand, vi hører fra Socialdemokratiets side – vælger vi, inden vi melder ud med vores meget konkrete bud, at se, hvilke forslag de er kommet frem til. Og i mellemtiden tager vi rundt og lytter til, hvad børnefamilierne selv oplever her i dag. Det er meget konkret.

Kl. 13.35

Med hensyn til overvægtige børn er det noget, vi bekymrer os utrolig meget om i regeringen, og jeg ved også, det er noget, Socialdemokraterne bekymrer sig om, så lad os endelig løfte den her sag i fællesskab. Vi har bl.a. en diskussion om ernæringsmærket.

Det, der er forskellen på Socialdemokraterne og regeringen, er, at Socialdemokraterne tror, at man kan løse det ved forbud: Vi skal forbyde os ud af det her. Og der mener vi, at vi skal gå en anden vej. Vi ønsker at inddrage forældrene, vi ønsker at hjælpe forældrene, og vi ønsker at fastholde det som forældrenes ansvar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 94

Kirsten Brosbøl (S):

Nogle har i pressen antydnet, at den her udmelding om de tre børn jo kom belejligt for ministeren midt i en ny kødskandale, som sidste uge rullede hen over medie billedet. Den er meget i tråd med nogle af de sager, som kørte sidste år, og som ledte op til, at vi nu skal prøve at rette op på hele fødevarerområdet.

Den sag, der kørte i sidste uge, viste jo med al ønskelig tydelighed, at der fortsat, på trods af det store fokus, der har været på fødevarer sikkerhed, er broddene kar i restaurationsbranchen, som uden at blinke siger ja til at købe gammelt kød, bare det er billigt nok. Det er Socialdemokraterne enormt bekymrede over. Vi synes, at det var en meget, meget ubehagelig sag, vi så i sidste uge.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er der som følge af sagen sket med de restauranter, som uden at blinke har sagt ja til at købe gammelt kød? Der var kun 6 restauranter ud af de 33, som B.T. opsøgte, der sagde nej til at købe det gamle kød med det samme. Der var kun en, der anmeldte, at der var noget i gære her, og det var så det, der ledte op til, at det falske firma fra B.T. blev stoppet.

Hvad har ministeren gjort for at følge op på det her i forhold til de restauranter, der sagde ja til at købe gammelt kød?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg deler fuldstændig bekymringen over tilstanden i restaurationsbranchen i Danmark. Jeg synes, det er horribelt, at man efter sådan et år, hvor der har været så meget fokus på det her tema, igen skal opleve, at der er restauratører, som er villige til at købe gammelt kød. 33 restauratører bliver opsøgt og åbenlyst tilbudt gammelt kød, og 9 af dem siger ja tak med det samme, og en af dem vælger så at ringe til fødevarer kontrollen, hvilket betyder, at vores rejsehold kan gå ud og snuppe dem.

Jeg er glad for, at det har vist, at vores kontrol virker, når de får et tip, og i den anledning er der god grund til at rose rejseholdet. Men det er klart, at vi skal have den her sag på forhandlingsbordet. Vi sidder jo lige midt i forhandlingerne, og man kommer over til mig senere i dag. Der skal vi drøfte de her sager. Vi skal se, om der skal gøres endnu mere for at stramme op.

Jeg så godt, at fru Kirsten Brosbøl meldte ud, at vi omgående skulle tage ud og besøge de her ni virksomheder, der havde købt gammelt kød. Nu kan man jo sige: Der var jo ikke noget gammelt kød, fordi det var en fiktiv historie og B.T.-journalister. Vi drøftede det også derovre, om vi skulle give dem en lærestreg ved at tage derud, men som kontrollørerne sagde: I dag vil der ikke være noget at finde, hvis de skulle have købt noget tidligere, fordi de helt sikkert vil have fjernet det, hvis de ellers har læst B.T. Men de er sat under skærpet opsyn, og jeg kan garantere, at de vil blive besøgt.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes jo, at noget af det, der tydeligt fremgik af de her artikler, var, at det i hvert fald så ud, som om det ikke var første gang, de her virksomheder havde været udsat for denne type tilbud. De sagde netop: Jamen det kender jeg, det

har jeg gjort før. Man sagde også klart og tydeligt, at man nærmest havde helt almindelige strategier for, hvordan man kunne omgå den of-fentlige kontrol. Det er det, jeg synes er rigtig be-kyrmende, altså at vi nu ser, at nogle restauran-ter udvikler en praksis for, hvordan man kan omgå det, f.eks. ved at tage kødet med hjem i en privat fryser og så tage det med hen på restau-ranten, som man skal bruge.

Hvad mener ministeren vi kan gøre ved, at der tilsyneladende er den praksis i dele af bran-chen? Jeg siger ikke, at det gælder alle, men det gælder tilsyneladende dele af branchen. Hvor-dan kan vi komme det her til livs, og kan der ikke være god ræson i at opsøge de virksomhe-der, som her klart tilkendegiver, at de er villige til at købe gammelt kød? Der kunne jo også væ-re andre forhold i de virksomheder, som man kunne kigge lidt nærmere på.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Chris-tensen):

Jeg er helt enig i det, der bliver sagt. For mig at se er det et delt ansvar. Vores kontrol skal gå ef-fektivt efter de brodne kar, og det er også noget af det, vi sidder og forhandler om nu. Kan vi til-rettelægge tilsynet på en anden måde, så vi slår hårdt ned på de problemvirksomheder, som in-gen intention har om at overholde loven og bare vil tjene penge på det her gamle kød? Der håber jeg, at vi kan få lavet en bred politisk aftale, som sikrer, at det bliver der, vi sætter ind med kræf-terne, og der, vi sætter ind med ressourcerne. Men jeg mener rent faktisk også, at branchen nu bliver nødt til at lære af det her. Nu havde jeg – det var godt nok i Go'morgen Danmark – lejlig-hed til at mødes med direktøren for HORESTA, men jeg vil også indkalde dem til et møde. Vi er nødt til at drøfte det her, fordi der jo er en uhyg-gelig lav moral inden for den branche.

En ting er, at ejerne af restauranten siger ja til det her, men noget andet er, at der er medarbej-dere, der siger ja til at tage kød med hjem og gemme i deres private fryser. Det er simpelt hen fuldstændig uanstændigt, og det må de også på-tage sig et ansvar for at få stoppet.

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jo rart, at vi er enige om, at det her er fuldstændig uacceptabelt, og at det skal vi gøre noget ved.

KL 13.40

Noget af det, som jeg også synes er bekym-rende, er, at man, som det er i dag, tilsyneladen-

de ikke kan straffe virksomheden eller restau-ranten for at have gammelt kød liggende i fryse-ren. Det vil jeg gerne høre ministerens mening om. For jeg synes jo, at det ikke er for sjov, hvis man som kontrolmyndighed opdager, at her har vi altså en restaurant, som opbevarer gammelt kød; så er det jo ikke, fordi restauranten synes, at det bare er hyggeligt, og sådan gør vi altid her. Det er jo, fordi den har tænkt sig at bruge det.

Kan det virkelig være rigtigt, at vi har en lov-givning, som ikke sikrer, at vi faktisk kan gå ind med kontrollen og straffe virksomheder for at opbevare gammelt kød, f.eks. en restaurant?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Chris-tensen):

Jeg garanterer for, at jeg ingen interesse har i at frede de her virksomheder. Der skal sanktioneres ganske hårdt mod dem, der sælger gammelt kød helt åbenlyst.

Jeg har bedt om at få et notat om hele sagsfor-løbet. Hvad har man fundet derude, og hvordan var situationen? Det vil faktisk blive forelagt, når man kommer over til mig senere i dag. For jeg synes, at vi skal gennemgå det, og jeg synes også, at vi skal lære af denne sag. Og nu har vi netop mulighed for at få den med i den her bre-de politiske aftale, som vi sidder og forhandler i disse uger. Så vi ser absolut også på sanktioner-ne, vi ser på kontrolmyndighederne, og vi tager også et møde med HORESTA. Så vi sætter ind over en bred front.

Kirsten Brosbøl (S):

Det vil jeg gerne kvittere for, og jeg synes selv-følgelig, det er helt oplagt, at vi tager det op i de forhandlinger, vi sidder midt i.

Blot kan jeg her til sidst ikke lade være med at komme med den indskydelse, at det, at der har været så stort et fokus på fødevarer-sikkerhed, og at der stadig er folk i den her branche, som ikke mener, at de skal leve op til de regler, der nu en-gang er, jo også kan have noget at gøre med – det er noget, vi har påpeget gang på gang i den her sag – at man i en årrække har skåret vold-somt ned på kontrollen i forhold til de ressour-cer, der er til at opsøge virksomhederne; at man også har skåret ned på personalesiden, så virk-somhederne måske ikke har følt det helt store pres fra kontrollen.

Der vil jeg gerne fra Socialdemokraternes side tilkendegive: Det er fuldstændig afgørende for os i det her forløb, at vi får sikret ressourcer

til fødevarekontrollen, at vi får genoprettet forbrugernes tryghed og tillid til fødevarerikkerheden. Det synes jeg må være hovedformålet med de forhandlinger, vi er i gang med i øjeblikket.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det er ikke nemt at komme til at sige noget, men jeg skal forsøge alligevel.

Jeg synes, at man altid skal huske på, at de, der er forbyrderne her, er virksomhederne. Det er de virksomheder, der vælger at købe det her gamle kød. Nogle gange kommer det til at se ud, som om det er mine medarbejdere ude i fødevarekontrollen, der er the bad guys, og vi skal huske på, at de rent faktisk gør et meget, meget stort og flot stykke arbejde derude hver eneste dag. Så vi skal huske også at rose dem, for det er ikke dem, der skal være syndebukke. De skyldige er dem, der driver de her virksomheder, som vælger at købe det gamle kød.

Men ressourcespørgsmålet er altså også noget, vi ser på under forhandlingerne. Vi har lavet en indforstået aftale om, at der skal tilføres ekstra ressourcer. Nu skal vi bare ind og se på, hvordan vi skal indrette kontrollen mest hensigtsmæssigt i fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Se, situationen er den, at der er endnu en spørger tilbage, og af respekt for både spørgeren og ministeren, der skal svare, må jeg anmode om meget mere ro i salen, end der er nu. Det er en kraftig henstilling.

Vi giver ordet til fru Pernille Vigsø Bagge.

Mere ro i salen!

Spm. nr. US 95

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg skal se, om jeg kan råbe salen op.

Jeg vil gerne spørge forbrugerministeren, om ikke det var en god idé at øremærke en del af barselen til fædrene. Det viser sig rundt omkring, at det er en rigtig god idé i forhold til kvinders status på arbejdsmarkedet og i forhold til fædres kompetencer, når de vender tilbage efter barsel. Det viser sig, at fædre og børn får et meget bedre indbyrdes forhold. Jeg tænker på, at ministeren nu interesserer sig meget for, hvordan vi skal øge andelen af børn i familierne, og

var det så ikke en idé at fremsætte et lovforslag om at øremærke en del af barselen til fædrene?

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Nu er det jo ikke nogen overraskelse, at SF er meget glad for at blande sig i, hvad der skal foregå ude i familierne. Det var jeg lige ved at blive skudt i skoene jeg også skulle være, men jeg er glad for, at vi har fået dementeret det, for jeg kunne ikke drømme om at blande mig i, hvor mange børn man vælger at få, og hvordan man i øvrigt vil tilrettelægge sit eget familieliv. Derfor vil jeg heller ikke gå ind og øremærke fædrebarselen. Jeg mener, at det må være en afgørelse, man laver internt i familien, hvordan man vil fordele barselen imellem sig.

Men det kan så glæde SF, at industrien og arbejdsgiverne tilsyneladende har fået sat det her på dagsordenen under overenskomstforhandlingerne. Vi kan jo høre, at man nu har valgt at øremærke en del af barselen, og det er jo fint, hvis arbejdsmarkedets parter selv kan blive enige om det.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er da godt, at man kan høre hvert andet ord.

Jeg vil gerne spørge ministeren videre om det der med at blande sig. Nu synes jeg nok, at ministeren jo ikke skal tale for højt om det, eftersom ministeren blander sig i, hvor slikket skal stå i forretningerne, hvorvidt der skal spises slik i daginstitutionerne osv.

Man kan nu se en meget, meget positiv effekt i at blande sig lige præcis på det her område ved at øremærke en del af barselen til fædrene. Der er lige kommet en evaluering fra Island, hvor der er indført fædrebarsel, og der kan man se, at 90 pct. af de islandske mænd tager barsel; gennemsnitsperioden er 97 dage for mændene og 180 dage for kvinderne, hvor det her i Danmark er 271 dage for kvinderne og kun 18 dage for mændene, plus – en lille tillægsgevinst – at kvinderne på Island føder flere børn, efter at en del af barselen er øremærket.

Kan ministeren svare på, hvad den gode begrundelse er for ikke her at gøre noget aktivt?

Kl. 13.45

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg synes da sådan set, det er en god idé, at mænd går på barsel. Det synes jeg da de skal gøre. Det skal bare ikke være os herinde på Chri-

stiansborg, der tvinger dem til det, men det skal være en afgørelse, man selv træffer ude i familierne.

Der kan være mange gode årsager til at gøre det, så derfor vil jeg da også opfordre danske mænd til at gå ind og tage den del af barselen, som de jo har muligheder for i dag. Det skal bare ikke være os, der bestemmer det herindefra. Det skal man selv bestemme ude i de enkelte familier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for folketingsmedlem Mia Falkenberg (DF).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Medlem af Folketinget Mia Falkenberg har søgt om orlov fra den 13. marts 2007 på grund af sygdom.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Dansk Folkeparti i Vestsjællands Amtskreds, Henrik Brodersen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 13. marts 2007 i anledning af Mia Falkenbergs orlov.

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 101 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om projektering af jernbaneanlæg København-Ringsted.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 14/12 2006. Første behandling 18/1 2007. Betænkning 22/2 2007. Anden behandling 27/2 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om at afvise planerne om et EU-agentur for grundlæggende rettigheder.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.

(Fremsat 9/11 2006. Første behandling 30/11 2006. Betænkning 23/2 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.